

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 120/05
28.09.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Nede Antić i Sofije Vagner - Ličenoski, članova veća, u parnici tužilje AA, protiv tuženog BB, radi izmene odluke o izdržavanju, po predlogu tuženog za ponavljanje postupka, odlučujući o žalbi tuženog, izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Smederevu Gž.543/05 od 19.4.2003. godine, u sednici veća održanoj 28.9.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana žalba tuženog, izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Smederevu Gž.543/05 od 19.4.2003. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Okružnog suda u Smederevu Gž.543/05 od 19.4.2003. godine odbijen je predlog tuženog za ponavljanje pravnosnažno okončanog postupka P.789/03, kao neosnovan.

Protiv rešenja Okružnog suda u Smederevu tuženi je blagovremeno podneo žalbu zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijano rešenje u smislu čl.365. u vezi sa čl.400. ZPP, Vrhovni sud je našao da žalba tuženog nije osnovana.

Presudom Opštinskog suda u Smederevu P.1941/96 od 14.10.1997. godine razveden je brak između tužilje AA i tuženog BB. Tom presudom je obavezan tuženi da tužilji na ime izdržavanja plaća mesečno 15% od svoje penzije od 1.3.1997. godine. Tužilja je tražila izmenu odluke o izdržavanju tako što će se tuženi obavezati da joj mesečno plaća po 50% od svoje penzije. Prvostepeni sud je presudom P.789/03 od 25.9.2003. godine takav tužbeni zahtev odbio, a Okružni sud u Smederevu, postupajući po žalbi tužilje, presudom Gž.1143/03 od 16.12.2003. godine preinačio je prvostepenu presudu i obavezao tuženog da tužilji na ime supružanskog izdržavanja plaća 30% od svoje penzije počev od 4.8.2003. godine.

Presudom Vrhovnog suda Srbije Rev.1172/04 od 12.5.2005. godine odbijena je kao neosnovana revizija tuženog, izjaljena protiv pravnosnažne presude Okružnog suda u Smederevu.

Tuženi je podneo predlog za ponavljanje pravnosnažno okončanog postupka pred Okružnim sudom u Smederevu, jer smatra da su ispunjeni uslovi iz čl.421. tač.9. ZPP za ponavljanje postupka. Kao razlog navodi da je 3.8.2004. godine saznao da je tužilja zbrinuta u Gerontološkom centru u KK, počev od __. godine, te smatra da bi za njega bila doneta povoljnija odluka da je potvrdu navedenog centra mogao da upotrebi u ranijem postupku.

Na ročištu radi raspravljanja o predlogu za ponavljanje postupka prvostepeni sud je saslušao tužilju, pročitao izveštaj Gerontološkog centra u KK i Staračkog doma u KK1 i na osnovu ovih izvedenih dokaza utvrdio da se tužilja od __. godine nalazila na smeštaju u Gerontološkom centru u KK, a od tog datuma se nalazi u Domu za stare i penzionere u KK1, i da kao korisnica učestvuje u troškovima smeštaja po Zakonu o socijalnoj zaštiti svojim prihodima i imovinom. Prihod, koji tužilja kao korisnica ostvaruje po osnovu izdržavanja od tuženog uzima se u obzir prilikom obračuna cene smeštaja i upućuje se preko penzijskog i invalidskog osiguranja na žiro račun Gerontološkog centra KK. Tužilja je stara i nesposobna za rad, bez imovine a iznos koji dobija na ime izdržavanja uračunava se u njeno učešće za plaćanje smeštaja u Domu za stare i penzionere u KK1.

Na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja, Okružni sud u Smederevu je pravilno zaključio da je predlog tuženog za ponavljanje postupka neosnovan.

Prema čl.421. st.1. tač.9. ZPP postupak koji je odlukom suda pravnosnažno zaključen može se po predlogu stranke ponoviti ako stranka sazna nove činjenice ili nađe ili stekne mogućnost da upotrebi nove dokaze na osnovu kojih je za stranku mogla biti doneta povoljnija odluka da su te činjenice ili dokazi bili upotrebljeni u ranijem postupku.

Pravilan je zaključak da nisu ispunjeni uslovi za ponavljanje postupka propisani citiranom odredbom, jer za činjenicu da je tužilja smeštena u Gerontološki centar u KK tuženi nije mogao saznati i upotrebi u ranijem postupku, s obzirom na to da je tužilja smeštena u Gerontološki centar __. godine, kada je postupak čije ponavljanje tuženi traži već bio okončan pravnosnažnom presudom Okružnog suda u Smederevu Gž.1143/03 od 16.12.2003. godine. S toga je pravilan zaključak da se radi o činjenici koja je osnov za novu tužbu radi izmene odluke o izdržavanju.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je na osnovu čl.368. u vezi sa čl.378. ZPP, odbio žalbu tuženog kao neosnovanu.

Predsednik veća - sudija

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

dm